

tale, at for saa vidt der maatte have været nogen Tilbøjelighed fra den anden Side til at affordere, og for saa vidt man altsaa realiter vilde have kunnet opnaa noget Mere end det, Flertallet strax har tilbudt, saa vilde vi ogsaa have været tilbøjelige til at slutte os til noget Saadant for at opnaa et bedre praktisk Resultat; men en saadan Tilbøjelighed har der ikke været. Vi have saaledes ikke fundet, at der var nogen Grund for os til at tiltræde det, der er frenkomet fra Flertallets Side, men have anset det for rettest at blive staaende ved at anbefale det høitærede Thing — om end ganske vist kun med lidet Haab om, at Thinget vil følge vor Anbefaling — at vedtage den høitærede Regerings Forslag uforandret.

Lange: Som det vil erindres, gif en Del af Medlemmerne af den Side af Thinget, hvortil jeg hører, ifjor med til ved sidste Behandling af Finantsloven at bevilge Lønningstillæg til Lønninger indtil 4,000 Kr. Det, at vi den Gang gif saa vidt i Indrømmelser, skal jeg ikke negte, havde for mit Vedkommende for en Del sin Grund i den daværende vanskelige Situation. Det var ellers den Gang min Mening, som det endnu er, at det ikke er nødvendigt eller rigtigt af Hensyn til Statskassens og Befolkningens Læve at gaa saa vidt med Hensyn til Bevillingen af Lønningstillæg. Det var den Gang mit Ønske at blive staaende ved Lønningstillæg til Lønninger paa indtil 3,200 Kr. Dette Standpunkt kunde imidlertid efter vor Overbevisning ikke holdes ifjor, og derfor gif vi ind paa at bevilge Tillæg saa høit op, som Tilfældet var. Nu har det jo imidlertid vist sig, at Finantsudvalgets ærede Flertal er gaaet et lille Stykke videre, idet der foreslaas at bevilge Tillæg ogsaa til Lønninger paa indtil 4,400 Kr. Det forekommer de Medlemmer, som have stillet Underændringsforslaget til Udvalgets Forslag under Nr. 126, at der er Fare for, at man derved kommer ind paa en Glidbane, saa at det maaske efterhaanden vil føre til, at Lønningstillæg ville blive bevilgede til alle Embedslønninger. Den Side af Thinget, hvortil jeg hører, indtog jo først det Standpunkt, at vi ikke ønskede at gaa høiere med Lønningstillæg end til Lønninger paa 1,200 Rd. Nu er man imidlertid kommet saa vidt, at man foreslaar at gaa til 4,400 Kr.; altsaa til Lønninger paa 1,000 Rd. høiere. Jeg for mit Vedkommende ser ikke nogen egentlig Grund til at gaa saa høit. Jeg synes snarere, at der kunde være nogen Grund til at gaa noget lavere ned, og da nu Finantsudvalgets Flertal er gaaet lidt høiere, gaar vort Underændringsforslag ud paa at gaa lidt lavere, idet man ikke ønsker, at Lønningstillægene maa gaa op over 2,000 Rd., 4,000 Kr. Det forekommer mig ikke, at Konjunkturerne have forandret sig siden ifjor med Hensyn f. Ex. til Priserne paa Livsfornødenhederne, saa at der af den Grund skulde være Anledning til at gaa høiere med Løn-

ningstillægene. Jeg finder snarere, at Priserne ikke ere fri for at være falne noget, og naar dette er Tilfældet, forekommer det mig, at Grunden til at gaa høiere dermed falder bort. Jeg skal derfor paa Medforslagsstilleres og egne Begne tillade mig at anbefale dette Underændringsforslag til Thingets Vedtagelse. Vi have ved at stille dette Forslag ønsket at give det høie Thing Leilighed til at stemme om, hvorvidt det billiger det Standpunkt, som Udvalgets Flertal her har indtaget.

Ordføreren (Berg): Jeg vilde gjerne, inden Forhandlingen gaar videre, sige et Par Ord om det Ændringsforslag, der nu blev motiveret af det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Lange). Det har indret mig at se dette Ændringsforslag fremsat og navnlig at se det fremsat af de fire ærede Medlemmer, thi disse fire ærede Medlemmer stemte ifjor for at gaa op til 4,400 Kr., og jeg havde derfor antaget, at de ærede Medlemmer, der ved deres Afstemning vare med til at fremkalde den Afgjørelse, som gjælder for indeværende Finantsaar, og som ogsaa de Medlemmer af Finantsudvalget, der ikke vare for den Afgjørelse, have troet at maatte høie sig for under de nuværende Forhold, ikke vilde have stillet sig saaledes, som de nu gjøre. Det ærede Medlem tager nemlig feil, naar han tror, at vi ifjor gif til 4,000 Kr. Nei, man gif til 4,000 Kr., som med Tillæget netop gav 4,400 Kr. Eller maaske er det ærede Medlem blevet forskrækket for de 30 til 40 Personer, som her ville komme i Betragtning, hvis man vedtager et Forslag, hvorved det Princip, der nu en Gang anlægges, faae en Smule Fornuft mere, medens der aldeles ingen Fornuft er i at give en Embedsmand paa 4,000 Kr. et Tillæg paa 400 Kr., men derimod at negte den. Embedsmand Tillæg, som har en Lønning af 4,032 Kr.! Det er denne lille Uregelmæssighed, som foreslaas rettet, en Uregelmæssighed, som jeg paatalte ifjor i Fællesudvalget imod de Herrer, som den Gang opstillede Forslaget; men det kunde Forslagsstillerne den Gang mærkelig nok ikke blive enige om. Naar det ærede Medlem mener af denne lille simple Rettelse at kunne tage Anledning til væsentlig at forandre det foreliggende Spørgsmaals Afgjørelse, saa maa han give os nogen politisk rimelig Udsigt til, at han vil være i Stand til at holde det Standpunkt paa de senere Stadier. Jeg for mit Vedkommende har lige over for dette Spørgsmaal stillet mig saaledes, at dersom ærede Medlemmer af Flertallet, som ifjor stemte imod det Forslag, jeg forsvarede angaaende denne Sag, vilde have gaaet til det, jeg ifjor forsvarede, og de vel at mærke vare bestemte paa at fastholde det ei blot ved anden Behandling, men ogsaa ved sents Behandling, vilde jeg med Forsigt have gaaet med de ærede Herrer, men paa